

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J.N.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 27 października 2023 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego
z dnia 4 września 2023 r., sygn. akt V KO 23/23,
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 września 2023 r. upoważniony sędzia Sądu Najwyższego odmówił przyjęcia wniosku skazanego J.N. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 6 grudnia 2019 r., sygn. akt II AKa 172/19, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 3 kwietnia 2019 r., sygn. akt III K 11/19.

Skazany złożył pismo zatytułowane „wniosek”, które zostało potraktowane jako zażalenie na powyższe zarządzenie. W piśmie tym zakwestionował decyzję procesową o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Podniósł, że przy wydawaniu zaskarżonego zarządzenia doszło do błędów i rażących uchybień.

Zakwestionował także treść opinii prawnej przedłożonej przez obrońcę z urzędu o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, dlatego też Sąd Najwyższy postanowił utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że decyzja o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania była zasadna. Skazany J.N. wystąpił z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 6 grudnia 2019 r., sygn. akt II AKa 172/19, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 3 kwietnia 2019 r., sygn. akt III K 11/19. Skazanemu wyznaczono obrońcę z urzędu, który przedłożył do akt sprawy opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 44-46 i 49-51 akt V KO 23/23). Następnie zarządzeniem z dnia 26 czerwca 2023 r. upoważniony sędzia m.in. zarządził doręczyć skazanemu odpis pisma obrońcy oraz wezwać go do przedłożenia wniosku o wznowienie sporządzonego przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem uznania wniosku za bezskuteczny (k. 53 akt V KO 23/23). Skazanemu doręczono odpis opinii prawnej sporządzonej przez obrońcę oraz kopię zarządzenia z dnia 26 czerwca 2023 r. (k. 57 i 67-68 akt V KO 23/23). Skazany przedłożył kolejne osobiste pismo stanowiące wniosek o wznowienie postępowania (k. 59-62 akt V KO 23/23). Następnie zarządzeniem z dnia 24 lipca 2023 r. upoważniony sędzia Sądu Najwyższego ponownie wezwał J.N. do przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, pod rygorem uznania wniosku za bezskuteczny (k. 64 akt V KO 23/23). Odpis zarządzenia J.N. otrzymał w dniu 27 lipca 2023 r. (k. 71 akt V KO 23/23). Pismem z dnia 31 lipca 2023 r. J.N. ponownie przesłał własnoręcznie sporządzony wniosek o wznowienie (k. 69 akt V KO 23/23). Jak wynika z powyższego, brak formalny w postaci sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata lub radcę prawnego nie został przez skazanego uzupełniony we wskazanym terminie.

Zgodnie z art. 120 § 2 zd. 2 k.p.k. w razie nieuzupełnienia braku formalnego w terminie, pismo uznaje się za bezskuteczne, o czym należy pouczyć przy doręczeniu wezwania. Skazany został pouczony, że rygor braku przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego to uznanie pisma za bezskuteczne. Zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k. należy odmówić przyjęcia wniosku. Tym samym zaskarżone zarządzenie jest prawidłowe.

Mając na uwadze powyższą argumentację, należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

(TM)

[ms]